

Л. Д. Федорова

Кулябко-Корецький Віктор Аркадійович

КУЛЯБКО-КОРЕЦЬКИЙ Віктор Аркадійович (09. 11. 1874, с. Василівка Хорол. пов. Полтав. губ., нині Семенів. р-ну Полтав. обл. - 1970, м. Брізбен, Австралія) - інженер-електротехнік, державний і громадський діяч. Закін. С.-Петербур. електротех. інститут (1893). Працював в упр. С.-Петербур. пошт.-телеграф. округу (1894-1915). З початком рев. подій повернувся в Україну. 1918 - управитель Міністерства пошт і телеграфів, товариш міністра внутр. справ в уряді Ф. Лизогуба. 14 листопада 1918 від імені уряду Української Держави підписав «Згоду щодо поштово-телеграфних зносин» із Кубанню. 1921 емігрував у Китай, мешкав у Харбіні, до 1945 працював у службі телефону і телеграфу на Сх.-Китай. залізниці. Після встановлення контролю над залізницею з боку СРСР отримав китай. громадянство, володів китай. мовою. Від 1932 брав активну участь у громад. житті емігрант. кіл з Рос. імперії (насамперед України): був прихильником гетьман. руху, очолював Укр. громаду (Комітет громад. уповноважених), співпрацював із рос. організаціями у Харбіні, 1936-39 - заступник кер. Укр. нац. колонії, від 1938 - заступник Бюро рос. емігрантів. Провів велику роботу з реєстрації українців, які емігрували в Китай до 1-ї світової війни. У січні 1940 япон. військ. місією признач. кер. Укр. нац. дому, 1941-44 - керівник Укр. нац. колонії. Під час проживання у Харбіні викладав у місц. університеті. У вересні 1934

заснував і очолив рос. Університет св. Володимира, де викладав механіку та електротехніку, пізніше був деканом електр. і мех. факультетів Пн.-Маньчжур. університету, де читав лекції з телеграфії. Після захоплення Харбіна у серпні 1945 рад. військами у жовтні того ж року заарешт. і звинувач. у антирад. діяльності, згодом звільнений. Переїхав до сина в Австралію, мешкав у Брізбені, викладав у місц. університеті. Реабіліт. 7 лютого 2001.

Рекомендована література

1. **Полный справочник-указатель правительственных мест и лиц Украинской Державы. Министерства, посольства, комиссии, комендатуры и т. п. К., 1918;**
2. **Світ і Українсько-японські взаємини (1903-1945): Істор. огляд та спостереження. Нью-Йорк, 1972;**
3. **Українська молодь Далекого Сходу // Визв. шлях. 1976. № 2;**
4. **Лавренцов А. П., Беспалова Т. Г., Радченко О. В. «Хотелось бы всех поименно назвать»: Книга-мартиролог: А-К. Хабаровск, 1997;**
5. **Попок А. А. Українські поселення на Далекому Сході: Істор.-соціол. нарис. К., 2001;**
6. **Маркизов Л. П. До и после 1945: Глазами очевидца. Сыктывкар, 2003.**

Бібліографічний опис:

Кулябко-Корецький Віктор Аркадійович / Л. Д. Федорова //
Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. -
К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. - Режим
доступу: <https://esu.com.ua/article-51559>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).